

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput I. Confessionis minister quis & qualis esse debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

CAPUT I.

*Confessionis Minister quis & qualis esse
debeat.*

Confessionis Ministerium solis Sacerdotibus competere ex Christi verbis (*Joan. 20.*) & Tridentini Concilii definitione discimus. Nec tamen obvius quivis Sacerdos exercere istud ministerium valet; speciali jurisdictione est opus, quam extra necessitatis casum, seu mortis articulum, nulli nisi in examine satis tentato, ac approbato Ecclesia confert. Potestatem equidem clavium sua in ordinatione quilibet Sacerdos accipit; hæc tamen ordinis potestas, a scholis physica dicta, adhuc alia morali, antequam in actum secundum exeat, perfici oportet, & compleri. Idque contingit, cum Sacerdos quidam aptus inventus ad officium promovetur puta parochiale, Episcopale &c. cui spiritalis Jurisdictionis potestas de jure est adnexa, vel cum specialem licentiam ab Ordinario accipit, ad excipiendes tali tempore, aut tali loco Diæcesanorum Confessiones. Unde duplex distingui Jurisdictio potest, una *ordinaria*, quæ Episcopis in suos diæcesanos, Parochis in parochianos, & Regularium Prælati in suos Religiosos competit; alia *delegata*, quæ cæteris sive sæcularibus sive regularibus, quos Episcopus approbavit, in sublevamen Pastorum fuit collata. Amplior illa atque ab Episcopo extra suam diæcesim, aut Parocho extra parochiam circa suos penitentes exercetur; restrictior ista, & ultra, quam confessionis formula sonat, extendi nequit.

Multi

Multa subtilia circa jurisdictionis originem, extensionem & usum nonnulli Regulares sunt commenti, quorum tamen opinandi licentiam nendum Tridentinum Concilium (*Sess. 32. c. 15.*), sed & posteriores summi Pontifices reprobant. Potiora, quæ ex illorum Decretis eruuntur, & in quæ sanior Doctorum pars consentit, circa jurisdictionem sacramentalem hic adnotari con- fectaria debent.

1. Nullus Sacerdos sive sæcularis, sive re- gularis sæcularium etiam Sacerdotum excipere valide confessiones potest, nisi vel curatum Be- neficium, vel specialem approbationem, atque licentiam ab Episcopo loci acceperit (a).

2. Sacerdotes etiam regulares, utut aliunde docti, si tamen ab Episcopo ex causa quadam sive justa, sive injusta repulsam sint passi, ab- solvere valide non possunt, hocque si attentent, excommunicationem, & irregularitatem incur- runt (b).

3. Ne

(a) Ante Tridentinum Parochi, quos voluere, Sa- cerdotes regulares ab Episcopo nondum appro- batos tempore præprimis paschali ad excipiendas suorum parochianorum confessiones advocabant. Cui privilegio per Tridentini Decretum expresse fuit derogatum. Hæc quoque ab Alexandro VII. condemnata fuit propositio: *Qui Beneficium cu- ratum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordina- rio.* Num. 16.

(b) Etiam Professores, ac Doctores Theologiæ coram Ordinario, in cujus Diocesi sæcularium confessiones excipere volunt, sese sistere debent,

ac

3. Ne temere Judicis officium Sacerdos exerceat, eam de sua jurisdictione certitudinem debet habere, quæ prudens dubium excludat. Unde jurisdictio non mere præsumpta, aut minus probabilis sufficit; sed actu obtenta, ac moraliter certa requiritur.

4. Cum

ac licentiam ab illo obtinere; nec anteriora, obpote revocata, eisdem privilegia profunt. Unde sequentes, quas Alexander VII. annis 1659, et 1665. prohibuit, notandæ sunt propositiones: *Ubi Concilium Tridentinum est receptum, non possunt Episcopi restringere vel limitare approbationes, quas Regularibus concedunt ad confessiones audiendas, neque illas ulla ex causa revocare; quinimo Ordinum mendicantium Religiosi ad eas approbationes obtinendas non tenentur, Et si ab Episcopis Religiosi non approbentur, rejectio illa valet tantum, ac si approbatio concessa fuisset. Item Regulares Ordinum mendicantium semel approbati ab Episcopo ad Confessiones audiendas in sua diocesi, habentur approbati in aliis, nec nova Episcoporum indigent approbatione. In Decreto ad Episcopos Andegavens. Item: Satisfacit præcepto omnia confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injuste reprobato. Num. 13. Item: Regulares possunt in foro conscientia sui privilegiis suis, quæ sunt expresse revocata per Concilium Tridentinum. Num. 36. Cum autem Tridentinum ad sæcularium dumtaxat confessiones excipiendas Episcoporum approbationem necessariam decernat, suorum Confratrum, imo juxta declarationem Clementis X. etiam sæcularium domesticorum, intra monasterii septa habitantium confessiones audire possunt Regulares, qui a suo Prælate approbati fuere, ac ad hoc destinati.*

4. Cum Sacerdos hæreticus, schismaticus, excommunicatus, suspensus, irregularis, degradatus omni spirituali careat jurisdictione, venientes ad se pœnitentes absolvere, nec valide nec licite potest. Aliter pro necessitatis casu esse decidendum, ex supra dictis patet.

5. Jurisdictionem vel numquam valide obtentam, vel denuo amissam nonnumquam in favorem pœnitentium pia mater Ecclesia supplet, dum nempe hi Sacerdoti confitentur, qui *titulum coloratum*, puta Beneficium curatum quidem sed invalide obtinuit, atque *communi* jam errore legitimus Confessarius creditur. Nec tamen habitualement, sed actualement dumtaxat, id est una cum actu transeuntem hujusmodi Confessarii jurisdictionem accipiunt, ac toties graviter peccant, quoties scientes, ac volentes eadem utuntur; quia non ad eorum malitiam fovendam, sed ad animarum salutem promovendam hic suppleri jurisdicctio censetur (a). Quodsi existi-

stinati. Ita omnes, quos nosco Doctores tenent. Vide in Bullario Constitutionem *Inscrutabili* Gregorii XV., & Constit. *Superna* Clementis X.

(a) Sed quid? Suppletne etiam Ecclesia jurisdictionis defectum illo in Confessario, qui titulo carens *communi errore* legitimus Confessor creditur, qualis tamen vel ob simoniam, vel ob censuram occultam non est. Cl. Billuart affirmativam tenet, eamque a gravioribus Theologis defensatam sibi que probabiliorem asserit. Quia (inquit *Dissert.* 6. art. 4. §- 1.) *posito errore communi, etiam sine titulo colorato, quod talis habeat jurisdictionem;*

existimatus iste Confessarius nec Parochus nec Sacerdos esset, vel privato solum ex errore eundem quispiam Confessarium credidisset, omnes peractæ apud ipsum repetendæ forent confessiones; quia Ecclesia defectum primum suppleri non potest; alterum non vult; cum adeo graves, quæ ex communi, privato ex errore hauri sequantur inconvenientiæ.

Præter eam, quam modo exposuimus, jurisdictionis potestatem adhuc vitæ probitatem Confessarius habeat, est necessum; ne vitio ministrorum ipsum ministerium a Laicis vilipendatur. Christi Domini personam Confessarius gerit; omnibus proin, quæ specialius in Ostrillo fulgere, virtutibus coruscare Confessarius tenetur. *Discite a me* (inquit Salvator *Matth. 11.*) *quia mitis sum & humilis corde.* Præcipuæ itaque Confessoris virtutes sunt mansuetudo, atque humilitas; prior ex pœnitente confidentiam, atque sinceram confessionem eliciet: posterior ipsum Confessorem in officio continebit, atque efficiet, ut finem altiorem sibi præfigat, ad Deum frequenter confugiat, præsumptionem ac vanam gloriam propellat, nec ex vano hominum respectu quidquam a suo munere admittat alienum; cum autem mansuetudo ex charitate, & ex sui cognitione humilitas oriatur, charitate eminere, ac pleniorum suæ fragilitatis cognitionem acquirere inter primas Confessarii curas esse debet.

CAPUT

nem; si illam non suppleat Ecclesia, eadem omnino inconvenientia sequuntur, ac in præcedenti conclusione (de titulo colorato simul & errore communi) quibus obviare pariter impossibile est.